

IMPE, Paul (Tielt 1 december 1890 – Houthulst 28 september 1918).

Liep van 1903 tot 1909 humaniora te Tielt en had er **Robrecht de Smet** en **Cyriel Verschaeve** als le-
raars. Onder hun invloed trad Impe in 1909 toe tot
de congregatie van de oblaten met de bedoeling een
opleiding tot missionaris te volgen voor de beke-
ring van Zuid-Afrikaanse Boeren. In 1910 verliet hij
de congregatie uit onvrede met de Frans-georiën-
teerde sfeer en trad in bij de scheutisten. Tijdens de
Eerste Wereldoorlog werd hij brancardier bij het
Belgisch leger (1915). Hij sneuvelde vlak voor het
einde van de oorlog.

Tijdens zijn korte leven schreef Impe onder de
schuilnamen van Watewyer en Ittel's jongen ver-
schillende artikels in het tijdschrift *De Vlaamsche
Vlagge*. Hij was ook een duidelijk voorstander van
de nieuwe richting die het tijdschrift uitging vlak
voor de Eerste Wereldoorlog en waarbij opgeroe-
pen werd tot meer geestdrift en liefde voor Vlaan-
deren in de lijn van en met als grote voorbeeld **Al-
brecht Rodenbach**. Aan het front had hij contact
met Verschaeve en was hij medeopsteller van de
eerste **Open Brief van de Frontbeweging** (11 juli
1917) wat hem bijna een veroordeling opleverde.

Na zijn dood werd Impe tot voorbeeld gesteld in *De
Vlaamsche Vlagge*. Op 30 augustus 1920 werd ter zij-
ner herinnering een Paul Impe-dag georganiseerd.
De opdracht die hij voor zichzelf geschreven had
aan de vooravond van zijn overlijden werd er voor-
gelezen. Hij eindigde met de woorden: "Oh, God!
Ik offer U alles voor Vlaanderen, voor Vlaanderen
en voor Kristus!".

LITERATUUR: L. en L. Vos-Gevers, *Dat volk moet herleven.*
Het studententijdschrift De Vlaamsche Vlagge 1875-1933, 1976; –
R. Boudens, 'De mislukte poging van Cyriel Verschaeve en
Robrecht de Smet tot oprichting van een congregatie voor de
evangelisatie van de Zuid-Afrikaanse Boeren', in *Verschae-
viana* (1982), p. 7-35; – L. Cleynhens, *De scheutisten tijdens de eer-
ste wereldoorlog: hun verblijf in Groot-Brittannië, Nederland en aan
de IJzer*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1995.

CLAUDE DUHAMEL EN LEEN CLEYNHENS